

عنوان مقاله:

بررسی پروژه فلرینگ صفر تاسیسات نفت و گاز توسط شرکت پتروناس و کاهش سهم آن در انتشار گازهای گلخانه ای

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی نفت، گاز، پتروشیمی و HSE (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدجواد سپهری نودیجه - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حقوق نفت و گاز، دانشگاه صنعت نفت

ندا بهاران - دانشجوی کارشناسی ارشد تامین مالی و سرمایه گذاری در نفت و گاز، دانشگاه صنعت نفت

خلاصه مقاله:

پروژه احیای میدان قهوه ای بوکور بتی نه تنها با هدف افزایش تولید نفت و گاز میدان انجام شد، بلکه با ابتکار پایداری پتروناس و آرزوی دستیابی به انتشار خالص صفر کربن تا سال ۲۰۵۰ به عنوان بخشی از رویکرد جامع توسعه پایدار که توازن محیط زیست، اجتماع و حاکمیت شرکتی (ESG) را برقرار می کند، همسو بود. اجرای این پروژه از سال ۲۰۱۸ آغاز شد و شامل احیا و حفاری مجدد یک میدان موجود بود که سال هاست مورد بهره برداری قرار گرفته است. در مالزی، میزان انتشار سالانه دی اکسید کربن (CO₂) در سال ۲۰۲۰ برابر با ۲۷۲.۶۲ میلیون تن بوده که نسبت به سال ۲۰۱۹ ۲۷۸.۸۸ میلیون تن کاهش داشته است. استراتژی کلی تدوین شده در طول مطالعه رویکرد مقدماتی این پروژه، دستیابی به فلرینگ و تخلیه صفر گازهای همراه، به همراه حفظ تولید از این میدان نفت و گاز در ساراوی، مالزی بود. این پروژه یک پروژه حیاتی برای حمایت از دستورالعمل و هدف بین المللی برای سکوی تولید بدون انتشار بود، اجرای فراساحلی این پروژه از سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۱ به طول انجامید. پروژه موفق که منجر به پایان ۴۰ سال تخلیه گازهای گلخانه ای به جو شد. این پروژه نقطه عطفی قابل توجه برای یک پروژه پایداری برای نجات محیط زیست ما از انتشار کربن است. این پروژه، به طور موفق میزبان انتشار گازهای گلخانه ای (GHG) را ۲.۲۵ میلیون تن CO₂e در سال کاهش داد. این ۲.۲۵ میلیون تن GHG معادل انتشار گازهای گلخانه ای از ۴۸۹۳۳۰ اتومبیل سواری در یک سال است.

کلمات کلیدی:

پروژه فلرینگ صفر، پتروناس، کاهش انتشار، گازهای گلخانه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1905101>

